

آذربایجان، بهشت عدن و محل هبوط حضرت آدم(ع)

محمدصادق نایبی

Navibi@Duzgun.net

هر چند کشورهایی مانند ایران، چین، هند، یونان، مصر، عراق و ... دارای تمدن کهن بشری هستند ولی انتخاب کهنترین تمدن از بین این تمدنها کاریست بس دشوار. این تمدنها که اکنون هر کدام تقریباً بصورت کشوری مستقل درآمده اند، با یافتن تکه کاغذی، تراشیده چوبی، کوزه - کاسه ای، اسکلتی، برای دیگران کرکری خوانده و بعنوان مهد تمدن بشری رجزخوانی می کنند.

اگر حضرت آدم (ع) را بعنوان انسان متکامل بنامیم و انسانها و شبه انسانهای قبل از او را در تعریف تمدن ننگجانیم، پیشینه تمدن بشری را باید یازده هزار سال بدانیم. لذا هر کدام از تمدنهای مذکور که برای خود تمدن ۲۵۰۰ ساله، ۵۰۰۰ ساله و یا ۷۲۰۰ ساله تعریف می کنند، یا دارای تاریخ کاملی نیستند و یا بعنوان مهد تمدن بشری نیستند. مهد تمدن بشری، قطعاً جایی هست که آدم و حوا از بهشت رانده شده و در آن فرود آمدند. این سرزمین، جایی خرم و سرسبز در این کره خاکی بود تا بلکه آدم و حوا نسبت به بهشت قبلی احساس فراق و دلتنگی نکنند و این عنایتی بود که خداوند در مورد حضرت آدم کرد. بگذریم از این مطلب که بعضی علمای ما منجمله علامه مرحوم طباطبائی، احتمال می دهند که بهشت آدم و حوا در همین کره خاکی بود نه در آسمانها(المیزان ، تفسیر آیه ۳۸ بقره). سرزمین هبوط، جایی نیست مگر در کره خاکی ما. آن سرزمین هر کجاست، مهد بشریت است و ریشه شش میلیارد انسان کره خاکی نیز همان سرزمین است. آن سرزمین است که باید به خود بنازد و ببالد و رجزخوانی های تمدنهای ایران و عراق و چین و یونان و مصر را تمام کند. آن سرزمین کجاست؟ آیا واقعاً هند و آفریقا است؟

«هبوط» در لغت عرب در معنای پائین آمدن اجباری است، مانند سقوط سنگ از بلندی. در مورد انسان نوعی طرد و یا مجازات نیز از این واژه احساس می شود. لذا این واژه با «نزول» فرق دارد. اگر «بهشت» آدم و حوا، در این جهان بود، پس هبوط آدم و حوا مقامی است نه مکانی. خداوند در این مورد در سه آیه سخن گفته است. از جمله در آیه ۱۲۳ سوره طه فرموده است: «قَالَ اهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا» (هر دو از آن(بهشت) فرود آید).

اخیراً یکی از باستانشناسان نامی جهان بنام «دیوید رول» نظریه ها و یافته های جدیدی در مورد محل هبوط آدم وصی (ع) و بهشت عدن ارائه کرده است که افتخاری برای ما ایرانیان است.

پروفسور «دیوید رول» باستانشناس نامی، می گوید: «آدم و حوا نخستین بار در سرزمینی بنام بهشت عدن در قلب آذربایجان فرود آمدند». پروفسور دیوید رول برای اثبات مدعای خود، به ایران سفر می کند و پس از طی مسیر جنوب به شمال ایران، انگشت

روی آذربایجان گذاشته و آنرا مهد بشریت می نامد. مترجم و گزارشگری نیز همراه اویند و مشاهدات خود را در نشریه معروف «ساندی تایمز» می آورد که اکنون نگاهی اجمالی بدان خواهیم داشت.

پیتر مارتین، گزارشگر مجله ساندی تایمز با همراهی کردن پروفسور رول، رد پای حضرت آدم را در ایران می جوید. آنها مسیر خوزستان تا آذربایجان را می پیمایند تا به دشت خرم و زیبای میاندوآب برسند. این گزارشگر در مورد طبیعت زیبای میاندوآب می گوید: «کلامی جز تحسین بر زبان جاری نمی شود. فقط می توانم بگویم: بهشتی روی زمین». این گزارشگر به نقل از رول، با مشاهده انهار و باغات اطراف دشت میاندوآب می گوید: «ما به باغ عدن وارد می شویم. جایی که کتاب مقدس در مورد باغهای سرشار از میوه در اطراف آن سخن می راند. اکنون عدن، اطراف ماست».

او قبل از تبریز از «اسکو» می گذرد و در توصیف آن می گوید: «اگر شما بجای انسانهای نخستین بودید، آیا غیر از این مکان را برای خود برمی گزیدید؟ نعمات الهی در اینجا بیش از حد است».

آنها راه را ادامه می دهند تا به شهر کهن تبریز برسند. پروفسور رول با دیدن تبریز می گوید: «اینجا محل هبوط آدم و حواست. یعنی بهشت عدن». او، نام تبریز در شش هزار سال پیش را «آراتا» و «ادین» معرفی می کند. ولی آن عدن که کتاب عهد عتیق آنرا توصیف می کند، آنرا سرچشمه چهار رود «فرات، هیدکل، جیحون و پیشون» می داند. او، نام رود ارس قبل از اسلام را گیهون (جیحون) می خواند که در قاموسهای انجیلی، گیهون - ارس نامیده شده است. در کتاب عهد عتیق، رود گیهون را گذرنده از سرزمین کوش معرفی می کند و رول با رسیدن به کوشه داغ در نزدیکی تبریز، آنرا همان کوش می نامد. دانشمندان، رود پیشون را همان رود اوزون معرفی می کنند. پروفسور رول، تبریز را محتملترین سرزمین هبوط آدم و حوا می داند. علامه طباطبائی در تفسیر خود، نام این چهار رود را نیل و جیحون و دجله و فرات می نامد.

پروفسور رول، با تحقیق بر روی اسناد، روایات، کشفیات، کتب مقدس و ...، زندگی حضرت نوح(ع) را نیز به تصویر می کشاند. او، کوه آراتات را محل فرود کشتی نوح نمی داند، بلکه این محل را سرزمین سومرها می نامد. همانها که پنج هزار سال پیش، زمان را به ساعت، دقیقه و ثانیه تقسیم کردند. به تکنولوژی های فنی زیادی مانند ریسندگی و دریانوردی دست یافتند. خط را اختراع کردند و او معتقد است، نخستین فراعنه مصر نیز سومری بودند. طوفان نوح بنا به یافته های پروفسور رول، ۵۱۰۰ سال پیش اتفاق افتاده است.

او با رد انتساب محل فرود کشتی نوح به کوه آراتات، کوه «آرگاتز» در شرق ترکیه را واجد شرایط مشخصات این کوه می داند. این کوه در سفرنامه مارکوپولو نیز با نام کوه «هبوط» ثبت شده است. این کوه در کنار دریاچه وان ترکیه قرار دارد. این نظریه او با یافته های باستانشناسی نیز سازگاری دارد. چند سالی نیست که در روسیه، کتیبه ای مربوط به یک کشتی کهن چند هزار ساله کشف شده در شرق ترکیه را پس از چندین سال بازخوانی کردند. و نتیجه این بود که روی کتیبه نوشته شده است: «محمد، عالی، فاطیما، شبر، شویر». که طبق احادیث و روایات ما، «شبر، شبیر»، صورت عبری «حسن و حسین» (ع) هستند. این کتیبه،

روایات و احادیث معصومین(ع) را اثبات کرد که نوح نبی(ع) و آدم صفی(ع) و دیگر پیامبران بهنگام عسر و تنگنائی، به پنج تن آل عبا(ع) متوسل می شدند. چرا که اینها از ازل وجود داشته اند و نوری از خدا بوده اند.

بهر روی، اگر نظریه پروفیسور رول روزی اثبات گردد، تاریخ تمدن (آذربایجان) ایران به هزار نهم و دهم قبل از میلاد خواهد

رسید.